

[Landbrugsministeren.]

jeg gerne i dag nævne nogle enkelte tal, for at man her i tinget kan gøre sig klart, hvad sagen økonomisk drejer sig om.

Det er rigtigt, at jeg i fjor nævnte et beløb på 1 milliard kr. Dette beløb slår desværre ikke til; det skal jeg senere vende tilbage til. Jeg kan nævne, at i 5-året fra 1958-59 til 1962-63 har de spurgte kommuner anvendt 335 mill. kr. til renseanlæg, til afskærende ledninger og til andre ledninger. Det vil altså sige, at der i dette 5-år er anvendt 66-67 mill. kr. pr. år til foranstaltninger til spildevandsrensning. De samme kommuner anslår, at de for at opnå en effektiv rensning i de kommende 10-15 år skal bruge knap 2,5 milliarder kr., men hertil må lægges den udgift, der bliver i de mindre kommuner, og som anslås til ca. 1 milliard kr. For at opnå den effektive rensning, som vi alle ønsker, skal der altså i en årrække anvendes ca. 300 mill. kr. om året.

Inden målet er nået, kunne det måske hjælpe noget at ændre vandløbslovens § 5, stk. 2, hvorefter udrensning af spildevand kun kræver vandløbsrettens godkendelse, hvis der „sker en væsentlig forurening“. Men det er jo noget af et stridsspørgsmål. Ministeriet har i sin tid foreslået, at der ikke skulle stå „væsentlig“, men det blev ændret i folketinget. Man har altså her i tinget været betænkelig ved at ændre dette; man har villet fastholde, at der skal stå „væsentlig forurening“. Personlig mener jeg, det ville være ønskeligt at ændre dette forhold.

Jeg ved imidlertid, at spildevandskommissionen arbejder på en foreløbig betænkning, og jeg vil nu ved en samtale med kommissionens formand se at få denne betænkning frem i løbet af nogle måneder.

Ib Thyregod: Jeg takker den højtærede landbrugsminister for svaret. Jeg ved, at spildevandskommissionen allerede har afgivet betænkning vedrørende ét spørgsmål, og det synes mig rimeligt, at man nu fremskynder betænkningen vedrørende dette meget vigtige spørgsmål.

Men samtidig synes jeg, det var rigtigt at undersøge, hvorledes man skal fremskaffe dækning for de udgifter, der her er tale om, og som bliver betydelige, hvad enten det bliver 1 milliard kr., eller det

bliver det beløb, vi nu har hørt om, og her vil jeg igen pege på spørgsmålet om, på hvilken måde udgifterne skal dækkes, om det f. eks. skal ske ved en forhøjelse af vandafgiften eller på anden måde. Dette spørgsmål synes jeg man sideløbende kunne overveje. Det er af sundhedsmæssige grunde vigtigt, at dette problem løses.

Må jeg til sidst nævne, at jeg for nylig ved en sammenkomst i anledning af Arbejdsmarkedets Tillægspension hørte en tale af direktør Drachman, der var formand for tillægspensionsudvalget. Han nævnte her, at der var 2 forskellige slags kommissioner: én slags, hvor resultatet virkelig kom til udførelse, og en anden slags, hvis betænkning faktisk betød, at problemet blev begravet. Jeg håber, at denne kommission og den betænkning, der til sin tid kommer til at foreligge, vil betyde, at spørgsmålet virkelig bliver løst.

Landbrugsministeren (Skytte): Ja, hvis det står til mig, vil jeg ikke alene håbe, at det bliver en af de kommissioner, hvis resultater føres ud i livet; jeg vil i højeste grad medvirke til det, og jeg vil gerne understrege, at det sker jo altså også, selv om kommissionen ikke er færdig; der skabes stadig resultater. Men jeg indrømmer, at i forhold til behovet går det måske nok for langsomt, hvad der godt kan have nogen sammenhæng med de store udgifter.

Jeg skal gerne se på mulighederne for, inden kommissionen afgiver betænkning, at undersøge, hvordan der skal skaffes dækning for udgifterne. Jeg skylder dog at sige til det ærede medlem, at hvis en sådan undersøgelse skal ske — og det tror jeg er helt i overensstemmelse med kommissionens ønsker — vil det forsinke afgivelsen af en foreløbig betænkning, og derfor er det et spørgsmål, om man ikke rent praktisk skal se at få kommissionen til at afgive en foreløbig betænkning og så, samtidig med at man overvejer at føre den ud i livet, søge at få klart også det økonomiske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Eriksen* til landbrugsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvor langt man er kommet med etablering af en veterinær- og landbohøjskole ved Odense?“